

آشتی با آمریکا برای حل مشکلات اقتصادی و پایان انزوای جهانی ایران ضروری است

هیات رهبری جبهه ملی جمهوری اسلامی با استناد به گفته‌های اخیر رئیس جمهوری اسلامی در سفر خود به اندونزی، و همچنین نامه آقای احمدی نژاد به رئیس جمهوری آمریکا، در بیانیه‌ای می‌پرسد محدودیت تماس با آمریکا از چه زمانی شکسته شد؟ جبهه ملی خواستار مذاکره مستقیم میان ایران و آمریکا شده است. در این بیانیه از سونی جناح اصول‌گرا مسئول عدم تنش‌زدانی با تهران و واشنگتن در دوران هشت‌ساله ریاست جمهوری محمد خاتمی قلمداد شده است و از سوی دیگر آمده است که جناح محافظه‌کار در مذاکرات پنهانی، رضایت خاطر آمریکا را در زمان حمله نظامی به افغانستان و عراق جلب کرده است. داوود هرمیداس باوند، یکی از امضاء کنندگان این بیانیه، در مصاحبه با رادیو فردا به این پرسش پاسخ می‌دهد که از نظر جبهه ملی، تازه‌ترین اقدامات آقای احمدی نژاد رو به سونی تنش‌زدانی دارد یا نه؟

داوود هرمیداس باوند (امضاءکننده بیانیه هیات رهبری جبهه ملی ایران، تهران): مسئله تنش‌زدانی یک روند کلی است که کشوری در سیاست خارجی خود در پیش بگیرد. ولی ما با آمریکا با مشکلات خاصی روبرو هستیم. آمریکا نقش بازدارنده دارد و موفق شده است جلوی تحقق منافع حیاتی ایران را در آسیای مرکزی، قفقاز و نقاط دیگر بگیرد. به اضافه مسائل و مشکلاتی که به عنوان تحریم‌های اقتصادی، مضاعف و غیره ایران با آن روبرو است. و به سبب همین وضعیت ایران برای شکستن این نوع تحمیلات مجبور می‌شود آوانس‌هایی به دیگران بدهد صرفاً از لحاظ سیاسی بدون اینکه مبنای اقتصادی آن مد نظر باشد. بنابراین ما بر این باور هستیم که منافع ملی ایران اقتضا می‌کند که بر یک مبانی منطقی، بر آن شویم که مشکلات خود را با آمریکا حل و فصل کنیم و یک روابط سازنده‌ای برقرار بشود. فرآیند آن یک جو تنش‌زدانی است در کل روابط ما با دیگر کشورها برقرار خواهد شد. چون همانطور که می‌دانید در هر حال آمریکا همراهاتی دارد یا ملاحظاتی را در مقابل آمریکا رعایت می‌کنند که تاثیرگذار است در روابط کشورها با ایران.

امیرمصدق کاتوزیان (رادیو فردا): شما ضمن تشویق حاکمیت به مذاکره مستقیم با آمریکا در بیانیه خود به مسئولان نظام هشدار داده‌اید که تا وقتی جمهوری اسلامی حکومتی سرکوبگر و ناقض حقوق بشر و اصول دموکراسی محسوب بشود، جامعه جهانی هیچ تفاهمی با حاکمیت ایران نخواهد داشت، اما مثال‌های تنظیم رابطه قبل با لیبی و قبل از آن، با حکومت‌های چین، عربستان سعودی و ده‌ها کشور دیگر، آیا عکس ایران را نشان نمی‌دهد؟

داوود هرمیداس باوند: بله، ببینید آنچه در رابطه با دیگران مطرح شده، مثلاً با لیبی، بر روی موضوع خاصی بوده است. مسائلی که با ایران مطرح شده که در قطعنامه‌های اتحادیه اروپا، گروه هشت، یا به صورت جداگانه از سوی بعضی از کشورها مطرح شده نکاتی است که پی در پی روی آنها تکیه شده. مسئله تکنولوژی هسته‌ای است و حقوق بشر است و عدم حمایت از تروریسم بین‌المللی است و مسائل خاورمیانه است بنابراین، خود نظام هم بارها اشعار داشته که اگر این مسائل هم حل بشود، به ظن غالب، مسائل دیگری به دنبال آن مطرح خواهد شد.

ا.م.ک.: خوب، اگر اینطور که می‌گویند جمهوری اسلامی هم می‌داند که با به تفاهم رسیدن با آمریکا بر سر برنامه هسته‌ای و چند مسئله دیگر، باز هم مسئله نقض حقوق بشر و دموکراسی روی میز باقی می‌ماند، که با استناد به آن، آمریکا و غرب به جمهوری اسلامی انتقاد کنند، پس در آن صورت، جمهوری اسلامی چه مشوقی دارد که بیاید پای میز مذاکره با آمریکا؟

داوود هرمیداس باوند: اگر ما این باور را داشته باشیم که به نحوی از انحاء امور با یکدیگر مرتبط هستند، حل موفقیت‌آمیز در یک مسئله می‌تواند اثراتی در زمینه‌های دیگر در پی داشته باشد. حتی شما می‌دانید در آمریکا تحت عنوان شورای ایران و آمریکا، تغییر از درون جامعه ایران را در گروهی چگونگی رابطه با آمریکا می‌دانند. یعنی صرف رابطه با آمریکا آثار تعدیل‌کننده داخلی دارد. یعنی جو و فضا را تا حدودی تغییر می‌دهد. بنابراین، اگر در یک زمینه قرین موفقیت بشود، در عرصه‌های دیگر هم اثرات نسبی در پی خواهد داشت.